

Muligt, og jeg troer derfor ikke, at vi ved denne Leilighed bør gaae Kjøbstæderne for nær, idet vi see, at de blive spagere det ene Aar efter det andet. Vi have i dette Dieblil rig Leilighed til at see Fallitter rundt omkring i Kjøbstæderne, og det er utvivlsomt, at der, hvis Retten til Brændeviinshandel faaer den Udvidelse som i nærværende Lovforslag foreslaaes, atter vil komme et nyt og større Tryk til, saa at det, som Udvalget ved dette Forslag under Nr. 12 har tilbudt dem, er det Mindste, der kan bydes dem til Erstatning. Jeg vil derfor ret ønske, at dette Forslag vil blive taget tilfølg, idet jeg troer, at det kun er et ringe Æquivalent, der herved bydes Kjøbstæderne for det Tab, de ved Lovforslaget vil lide. Jeg tvivler ingenlunde om, at der her i Rigsdagen er en Stemning tilstede for at hjælpe paa Kjøbstæderne, men jeg troer, det vilde være ganske godt, om det ved denne Leilighed blev givet tilkjende, at den virkelig er der.

W. Petersen: Idet jeg ønsker at gennemgaae de foreliggende Vædringsforslag, skal jeg holde mig til den Rækkefølge, i hvilken de ere opstillede. Hvad Udvalgets Forslag under Nr. 1 angaaer, da skal jeg bemærke, at jeg tidligere var tilbøielig til at ville stemme for samme, men at jeg nu, efter at have hørt den høitærede Ministers Udtalelser derom og efterat have erfaret, at han sætter Priis paa at beholde den i Lovforslagets § 1 optagne Maalbestemmelse, vil følge ham i dette Punkt og altsaa forsaavidt stemme for Regjeringens Lovforslag, som det foreligger. Den Betragtning, som har gjort sig gjældende i Udvalget ved at stille dets Forslag under Nr. 2, og som er kommen til Orde gennem det, som den ærede Ordfører før derom yttrede, er efter min Formening rigtig. Jeg troer ikke, at de Folk, for hvem den her foreslaaede Lov væsentlig skal gjælde, sædvanlig ere i Besiddelse af Næringsloven af 1857, og det er derfor en heldig Tanke af Udvalget i selve den her foreslaaede lille Lov, som Folk meget let ville kunne komme i Besiddelse af, klart at udtale, hvad der gjælder med Hensyn til Brændeviinsudtænkning, saaledes som det efter Udvalgets

Forslag vil stee med selve Næringslovens Tid. — Hvad Udvalgets Forslag under Nr. 3 angaaer, da har jeg været meget i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stille mig til det. Jeg erkjender med den høitærede Minister, at 150 Rd. egentlig i Bitteligheden ikke er nogen høi Kjendelse for den heromhandlede Slags Rettigheder, og det blev jo endogsaa ved første Behandling af selve den ærede Ordfører, troer jeg, fremhævet, at man har høit Exempler paa, at Enkelte for at faae Bevilling til Brændeviinshandel paa Landet have henvendt sig til Procuratorer eller Andre med Løfte om et Honorar af denne Størrelse, naar de kunde forskaffe dem en saadan Bevilling. Jeg troer altsaa, at det er rigtigt, at den omhandlede Kjendelse ikke bliver sat for lavt. Men hvorvidt nu 100 eller 150 Rd. er det meest passende Beløb, troer jeg, at de Herrer, der ere vante til at bevæge sig i de paagjældende Forhold paa Landet, ville være bedre istand til at bedømme end jeg. Smidertid skal jeg dog med Tillid følge den høitærede Minister og stemme for de 150 Rd. — Hvorledes man vil stille sig til Vædringsforslaget under Nr. 4, betragter jeg naturligtvis kun som et Etikettepørgsmaal; for Frederiksberg selv vil Afgjørelsen jo være temmelig ligegyldig. Jeg troer dog, at den Udvet, som den høitærede Minister med Hensyn til dette Punkt paaviste, vil være ret heldig, og den kan muligvis komme frem til 3die Behandling gennem et Vædringsforslag. Det Samme gjælder jo om Forslaget under Nr. 5. Hvad Udvalgets under Nr. 6 stillede Vædringsforslag angaaer, da har jeg jo selv været med til at stille et Undervædringsforslag dertil. Et andet æret Medlem (Nielsen) har derimod stillet et heelt andet Vædringsforslag, og efterat jeg nu har hørt den ærede Forslagsstiller udvikle de Anskuelser, der have bevæget ham til at stille dette sit Vædringsforslag, kan jeg ikke nægte, at jeg helst vilde ønske, at Sagen kunde ordnes saaledes, at man tog den første Deel af hans Forslag og derhos den sidste Deel af det af mig med Flere stillede Undervædringsforslag, hvorved det med Hensyn til Kroholdene vilde blive givet i Ansraadens Magt at bestemme Afgiftens Størrelse for